

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 61/2016
27.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.С., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.П., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји 4К бр. 646/10 од 09.11.2015. године и Основног суда у Параћину Кв бр. 414/15 од 19.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2016. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., адв. М.П., поднет против правноснажних решења Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји 4К бр. 646/10 од 09.11.2015. године и Основног суда у Параћину Кв бр. 414/15 од 19.11.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји 4К бр. 646/10 од 09.11.2015. године, у ставу 1, одлучено је да се браниоцу адв. М.П. на име трошкова кривичног поступка из буџетских средстава суда исплати износ од 653.100,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности решења. Истим решењем одбијени су као неосновани захтеви браниоца за накнаду трошкова за приступ на два одржана главна претреса у укупном износу од 63.000,00 динара, за приступ на један неодржани главни претрес у износу од 16.500,00 динара, за одсуствовање из адвокатске канцеларије у Ћуприји у трајању од два часа приликом приступа на два одржана главна претреса у Параћину, укупно 6.000,00 динара и за одсуствовање из адвокатске канцеларије у Ћуприји у трајању од једног часа приликом приступа на један главни претрес у Параћину, укупно 1.500,00 динара.

Решењем Основног суда у Параћину Кв бр. 414/15 од 19.11.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног И.С. изјављена против решења Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји 4К бр. 646/10 од 09.11.2015. године.

Против правноснажних решења Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји 4К бр. 646/10 од 09.11.2015. године и Основног суда у Параћину Кв бр. 414/15 од 19.11.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног И.С., адв. М.П., због повреде одредаба члана 441. став 4. у вези члана 485. став 4. у вези члана 263. ЗКП, с'предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине оба нижестепена решења и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пак да иста преиначи тако што ће окривљеном признати и досудити на терет буџетских средстава суда трошкове кривичног поступка у износу од укупно 770.100,00 динара као и износ од 60.000,00 динара на име састава захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног И.С., сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног као разлог подношења захтева указује на повреду члана 441. став 4. у вези члана 263. ЗКП, уз образложење да првостепени суд није овлашћен да при одлучивању о трошковима кривичног поступка из члана 262. ЗКП одлучује и о кривици окривљеног у вези одлагања главних претреса и побијано решење донесе применом члана 263. став 1. ЗКП, чијој примени у конкретном случају није било места. Ставом 2. члана 263. ЗКП прописано је да „о скривљеним трошковима“ суд мора да донесе посебно решење, на које окривљени има право жалбе (члан 263. став 3. ЗКП), па како посебно решење о кривици окривљеног и његовог браниоца за одлагање главних претреса у смислу члана 263. став 2. ЗКП никада није донето, то по ставу браниоца окривљени има право на накнаду свих трошкова које је имао у конкретном кривичном поступку.

Истакнуте наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује неоснованим, а из следећих разлога:

Одредбом члана 441. став 4. ЗКП, прописано је да се одлука о трошковима кривичног поступка може побијати ако је суд овом одлуком повредио законске одредбе, као и због тога што је суд погрешно изрекао или није изрекао одлуку о

ослобађању окривљеног од дужности да у целини или делимично накнади трошкове кривичног поступка.

Чланом 262. став 1. ЗКП, прописано је, поред осталог, да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана, прописано да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве. Подаци о висини трошкова и захтеви за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана.

Одредбом члана 263. став 1. ЗКП прописано је да између осталих окривљени и бранилац без обзира на исход кривичног поступка, сnose трошкове свог довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка које су проузроковали својом кривицом као и одговарајући део паушалног износа, док став 2. истог члана прописује да суд о трошковима из става 1. наведеног члана доноси посебно решење, осим ако се о трошковима које сnose приватни тужилац и окривљени решава у одлуци о главној ствари.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд налази да је правилно првостепени суд, након што је у одлуци о главној ствари одлучено ко сноси трошкове кривичног поступка, одлучујући посебним решењем о висини тих трошкова поступка применио одредбу члана 263. став 1. и 2. ЗКП, закључујући да окривљеном и његовом браниоцу не припада право на накнаду трошкова кривичног поступка које су проузроковали својом кривицом - трошкови одлагања главних претреса, јер изостанак са истих нису оправдали, те су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Надаље, Врховни касациони суд оцењује неоснованим и наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да је првостепеним решењем у ставу 1 изреке повређен закон, јер је за исплату досуђених трошкова кривичног поступка браниоцу окривљеног, одређен рок од 60 дана од правноснажности решења, а све имајући у виду да се ради о поступку извршења правноснажне судске одлуке која се не може подвести под повреду члана 441. став 4. ЗКП.

Како су истакнути наводи садржани у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истицани и у жалбеном поступку, а другостепени суд нашао да су исти неосновани и у образложењу решења дао јасне и довољне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на исте упућује.

Налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 263. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца

окривљеног на основу члана 491. ЗКП, одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**